

Ahmed H

2017 június 17. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A magyarok bíróságaitól ments meg uram minket!

Be kell ismernem, mikor először meghallottam Ahmed H nevét, ebben a formában, nekem rögtön Moldova örökbecsű figurája, a részeges H Kovács jutott eszembe. Tudják, aki fizetési magának fröccsöt, mert nem akarja felváltani az új hetvenöt forintosát. És akinek nevében a H a hazudóst jelenti. Ez azóta sem változott.

Természetesen nem tudom, hogy az ügy főszerelőjére vonatkozó információk valósak-e. Nem tudom, ellátogatott-e valaki a távoli vadregényes Ciprus szigetére, hogy a helyszínen gyűzdjön meg mi igaz és mi nem Ahmed barátunk életkörülményeire, céljaira és lehetőségeire vonatkozóan. De – hogy szinte legyek a nyájas olvasóhoz – szinte biztos vagyok benne, hogy nem. Amint nem tudjuk azt sem, hogy mielőtt Ciprusra került hol és mit csinált szülőhazájában hűsünk. Hogy finoman fogalmazzunk élete nem nyitott könyv előttünk.

Az egész történetet körülengi az abszurditás gyengéd bája.

A történet egyetlen eleme sem tűnik logikusnak, vagy akár érthetőnek. Van ugye ez az ember, ez az Ahmed, aki H. Szír állampolgár és Cipruson él, méghozzá jó körülmények között. Több autója van, házat épít, mi több, halászhajója is van. Mindezt – a fentiek okán – nyilván tőle magától tudjuk, tehát biztosan igaz, hisz ki vonná kétségbe igazmondó voltát? Van ennek az Ahmednek egy csomó rokona is, akik életüket nem kívánják Szíriában folytatni, a fejlett, civilizált nyugatra vágynak, ahol széles perspektívák és nagyszerű jövő várja őket. Különös tekintettel a súlyosan cukorbeteg mamára. Hűsünk támogatni kívánja ebben őket, ami szép példája a rokoni szeretetnek és Törökországban csatlakozik hozzájuk, hogy segítse őket.

Valamiért ezt a segítséget nem úgy képzelem el, hogy magához veszi őket Cipruson, nekik ad egy autót a sokból, elviszi őket pecázni a halászhajón és ellátja inzulinnal a mamát. Nem. Inkább azt a teljesen kézenfekvőt, logikus megoldást választja, hogy csatlakozik hozzájuk és együtt gyalogol velük Leszbosz szigetétől Rószkéig, keresztül a vadregényes Balkánon, mintegy 1500 kilométeren keresztül. Mert mi az a kis séta valakinek, akinek öt autója és halászhajója van? És mit meg nem tesz a cukorbeteg mama kedvéért, akinek nyilvánvalóan szintén nagyon jót tesz egy efféle hosszabb terápiás séta a kies balkáni hegyek között. A rokonok – szám szerint nyolcan – útlevelét magánál tartotta, vélhetően csak neki volt zsebe, vagy úgy vélte azok olyan hülyék, hogy nem tudnak rá vigyázni. Így jutnak el Rószkéig.

Óriási pechjük van, mire odaérnek a fasizmus már felütötte a fejét, elkészült a kerítés, meg kellett állni. Ha csak pár nappal hamarabb érnek még nincs semmi baj. Busszal vitték volna őket a Keletihez, ahol meghallgatják Komáromy Gergő gitárjátékát (ettől a mama cukra az egekbe szökött volna, de majd csak túléli) és egyenesen mehetnek Németországba, ahol gazdasági, demográfiai és egyéb, általam nem ismert okok miatt, szívesen látják a cukorbeteg szír nagymamákat. De nem. Ott magasodott előttük a kerítés a maga xenofób valóságában, rajta kapu. Bezárva. Na most a migráns a szabadság gyermeke, a korlátlan kecsketartás híve, akinek szelleme sasként szárnyal a sivatag homokja és afgán hegyek fölött, így a kerítés önmagában idegesíti, ha pedig átmenni sem tud rajta, akkor valósággal eszét veszíti.

Ekkor Ahmed H előrántotta úti felszerelésének egyik legfontosabb darabját, azt, ami nélkül a szomszéd trafikba sem megy, nemhogy balkáni túrára: a megafont. Ez az egyik legmegmagyarázhatatlanabb töredéke a történetnek, hogy miképpen került egy megafon hűsünk kezébe? Ezt már bizonyára sohasem fogjuk megtudni.

Mindenesetre, ha már nála volt, ordibálni is kezdett vele.

A történet itt elágazik. Ahmed szerint csitítani akarta a feltorlódt és dühöngő tömeget, míg a rendőrök (és a videók szerint) éppen ellenkezőleg, hergelte őket a kapu áttörésére. Az külön kérdés, hogy mindezt milyen nyelven tette, valamint az is, hogy ki, vagy mi hatalmazta fel erre, továbbá, hogy ez miért volt jó neki.

Mert ugye emlékezzünk: azért hagyott ott csapot-papot, házat, autót, halászhajót, hogy segítsen szegény rokonainak eljutni az ígéret földjére, úgy, hogy az számukra a lehető legsimább legyen. Különös tekintettel a mama vércukorszintjére. Ennek minden bizonnyal az a legjobb és legegyszerűbb módja, ha egy megvadult tömeg élén, kamerák keresztútjében összeverekszik egy távoli, ismeretlen ország rendőrségével.

Ezek után valahogy mégiscsak bejutott az országba és Győrben kapták el. Hogy a rokonok, akiknek útlevéle ekkor is a zsebében lapult, akik miatt az egész tortúrát vállalta, hol voltak mindeközben, illetve hol vannak most, az rejtély.

Elkapták, leterroristázták és kapott 10 évet.

Ez ugyan súlyos büntetés, de ha figyelembe vesszük, hogy amennyiben ezt az USA-Mexikói határon csinálja, akkor simán lelövik, végül is nem járt túl rosszul.

Az eset kapcsán hatalmas visnyogás támadt migránssimogató körökben. Volt tüntetés, fellebbezés, sírás-rívás és fogaknak csikorgatása. Most a másodfok előről kezdi az egész ügyet. Minden élettapasztalatom azt súgja, hogy innentől általános és fékevesztett jogászkodás következik. Ennek kapcsán megvitatásra kerül mindaz, amit senki sem látott vagy hallott és így nem is lehet tudni, hogy megtörtént vagy sem. Ezzel évekig ellesznek. Aztán Ahmed kap akkora büntetést, amekkorát eddig leült és mehet haza, várják az autók és a halászhajó. A bíróság pedig úgy tesz, mintha elhinné ezt az egész tökéletesen abszurd és nyilvánvalóan hazug történetet. Mi pedig boldogan megállapíthatjuk majd, hogy sikerült igazán, amúgy magyarosan példát statuálni. Ezentúl rettegni fognak a kegyetlenségüktől, amint volt az már Európában. A magyarok bíróságaitól ments meg uram minket!

<http://aristo.pestisracok.hu>

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló

